

Gaetano Cortese (geboren in Caltanissetta, Italië, in 1942) behaalde in 1964 zijn doctoraaltitel in de Politieke Wetenschappen aan de La Sapienza-Universiteit in Rome. In 1968 promoveerde hij in Internationaal Recht aan de Rechtenfaculteit van de Sorbonne in Parijs.

Na het vervullen van de dienstplicht als luitenant bij de Italiaanse Luchtmacht trad hij in 1969 in diplomatieke dienst. Bij het Italiaanse Ministerie van Buitenlandse Zaken (*Farnesina*) was hij achtereenvolgens werkzaam voor het Directoraat-Generaal Emigratie en Sociale Zaken, het Secretariaat van de Staatssecretaris, het Bureau van de Secretaris-Generaal en het Directoraat-Generaal voor Amerika. Tevens was hij werkzaam als waarnemend hoofd van de afdeling Pers en Voorlichting van het Bureau van de President van de Italiaanse Republiek.

In het buitenland bekleedde hij functies bij de diplomatieke vertegenwoordigingen van Italië in Zagreb, Bern, Havanna, Washington en Brussel (Europese Unie).

Van 1999 tot 2003 was Gaetano Cortese als Ambassadeur van Italië geaccrediteerd bij Z.M. Koning Albert II van België. Op dit moment is hij Ambassadeur van Italië in het Koninkrijk der Nederlanden en Permanent Vertegenwoordiger van Italië bij de Organisaton for the Prohibition of Chemical Weapons (OPCW) in Den Haag.

Als gewezen assistent-docent Internationale Organisaties en Internationaal Recht aan de Faculteit Politieke Wetenschappen van de Universiteit “La Sapienza” in Rome, heeft Gaetano Cortese juridische teksten en een groot aantal artikelen over communautair en internationaal recht geschreven, waaronder.

- *De la doctrine Hallstein à la Ostpolitik*, Parijs, Pedone, 1969.
- *La rupture des relations diplomatiques et ses conséquences*, Parijs, Pedone, 1972.
- *La potenza protettrice nel diritto internazionale*, Rome, Bizzarri, 1972.
- *Il servizio del volontariato civile*, Milaan, Giuffrè, 1972.

HET GEBOUW AAN DE SOPHIALAAN

HET GEBOUW AAN DE SOPHIALAAN

Aan de Sophialaan in Den Haag, in de elegante woonwijk Willemspark, verrijst het historische gebouw dat de Residentie van de Ambassadeur van Italië in het Koninkrijk der Nederlanden herbergt.

Precies 100 jaar geleden, in 1907, werd het gebouw eigendom van de Koning van Italië, Vittorio Emanuele III, na verkoop door de toenmalige eigenaar Frederik A.P. Baron Wittert van Hoogland aan de Italiaanse Gevolmachtigde Minister Giuseppe Sallier de la Tour. Sinds de accreditering van Minister Sallier de la Tour bij regerend vorstin Koningin Wilhelmina is het pand in gebruik als Residentie van de Ambassadeurs van Italië.

Dit boek is geheel gewijd aan deze Residentie, vertegenwoordiging van Italië in Nederland, waarvan de geschiedenis onlosmakelijk is verbonden met de Italiaans-Nederlandse betrekkingen; het architectonische en artistieke erfgoed van het pand maken tevens deel uit van de geschiedenis van de stad Den Haag. Het gebouw heeft de status van Rijksmonument en is, als zodanig, gebonden aan speciale regelgeving inzake restauratie en bescherming door de Gemeente en door het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen.

Gedurende de afgelopen 100 jaar heeft de Residentie van de Ambassadeur van Italië, met haar vertrekken en haar interieur, zich altijd toegelegd op een goede beeldvorming gericht op het versterken van de mogelijkheden en het vergroten van het prestige van Italië, in overeenstemming met de traditie van gastvrijheid van de Italiaanse diplomatie.

De Residentie verlicht bij gelegenheid van het huwelijk van Prinses Juliana en Prins Bernhard – 1937.

Afbeelding op de voorzijde van de omslag:
“De Madonna met de H. Johannes en het kindje Jezus”.

Afbeelding op de achterzijde van de omslag:
Gevel van de Residentie aan de Sophialaan.